

Hensyn til de Bestemmelser, som nærbørende Lovs § 21 indeholder, ikke finde sin Plads i Loven; thi, naar Fleertallet ovenhovedet undertog Bøndergodset fra Lovens Bestemmelser, er det klart, at der ingen Taxation skulde finde Sted med Hensyn til dette. Anderledes stiller Sagen sig nu, da det af Thinget er vedtaget, at Salg skal kunne finde Sted af det samlede Majorat, derunder ogsaa indbefattet Bøndergodset; da maa naturligvis Bøndergodset taxeres, og saa kommer det Spørgsmaal frem: Skal der ved Taxationen tages Hensyn til § 21? I saa Henseende vil jeg for mit Bedkommende sige, at min Anskuelse er, at der ikke skal tages Hensyn til andre Baand og Indskrænkninger for Bønderjordens Bedkommende end dem, der hvile paa samme i det Diebliff, Salget foregaaer, at der altsaa vel skal tages Hensyn til, at der efter Loven af 21de Juni 1854 hviler visse Baand og Indskrænkninger paa Majoratsbønderjorden, men at der derimod ikke skal tages Hensyn til de fremtidige Indskrænkninger, som denne Lov først skaber for Bønderjorden, naar den er bleven fri Eiendom. Der er imidlertid, som det høie Thing vil see, ikke af Mindretallet stillet noget positivt Endringsforslag i saa Henseende. Jeg antager, at min Fælle i Udvalget vil være enig med mig i, at der til 3die Behandling bør stilles et Endringsforslag, som da altsaa maatte formuleres derhen, at for Bøndergodsets Bedkommende skal der tages Hensyn til de Indskrænkninger, der hjemles ved Loven af 21de Juni 1854. Saaledes staaer jo nemlig i Diebliffet det under Majoratsgodser hørende Bøndergods. Det staaer jo efter Landets Lov og navnlig efter den af mig nævnte Lov i enhver Majoratsherres Gaand at sælge sit Bøndergods, men de i saa Henseende bestaaende Indskrænkninger maa der tages Hensyn til, naar der spørges om, hvilket Pengebeløb der skal sættes istedetfor som Fideicommisscapital. Det maa erindres, at Paragraphen gaaer ud paa at give Fideicommisset, hvad der med Rette tilkommer Fideicommisset, og det maa jo beregnes efter Bønderjordens Værdi, som den er i Diebliffet, men ikke som den kan blive adaare, naar Friheden er indtraadt. Jeg troer, at jeg kan sige, at jeg her ikke blot

er Ordfører for min ærede Fælle i Mindretallet og mig selv, men tillige for flere Medlemmer af Udvalget.

Carlsen: Ja, jeg har blot reist mig for at sige, at jeg saa at sige i Get og Alt kan slutte mig til, hvad den sidste ærede Taler har ytret.

Ordføreren: Jeg vil blot tillade mig den Bemærkning, at mod en Formulering af Loven som denne, at Bøndergodset skal taxeres med de Indskrænkninger, som flyde af Loven af 21de Juni 1854 — saaledes forstod jeg den ærede 3die Landsthingsmand for Røbenhavn (Brock) — kan der i mine Tanker gjøres den grundede Indvending, at Taxationsmændene da vanskelig ville kunne sige, hvorledes en saadan Eiendom skal vurderes; thi en saadan Eiendom er aldrig og kan jo aldrig være i Handel og Wandel. De enkelte Gaarde kunne bringes i Handel og Wandel; men et heelt Majoratsgods kan ikke nu sælges med de Indskrænkninger, som flyde af Loven af 21de Juni 1854, og dets Værdi i Handel og Wandel forekommer det mig derfor meget vanskeligt at ansætte efter denne Lov. Jeg kan ikke see rettere, end at det vil være rigtigere at vurdere den Gjenstand, der kommer frem i Kraft af Modificationen. Jeg skal iøvrigt ikke videre gaae ind paa denne Sag.

Brock: Ja, jeg skal heller ikke længe opholde det høie Thing. Jeg indrømmer naturligvis, at der kan være Vanskeligheder ved den Bundering, jeg mener bør finde Sted, men disse Vanskeligheder ville dog ikke blive saa store som de, der møde, naar der tillige skal tages Hensyn til § 21; thi § 21 indeholder for det Første, at der skal tages Hensyn til Loven af 21de Juni 1854, og dernæst, at der fremdeles skal tages et yderligere Hensyn, saa at Taxationen vil jo mulig blive vanskelig i det ene Tilfælde, men endnu vanskeligere i det andet. Men iøvrigt vil jeg troe, at den Taxationsforretning, hvorom der her er Spørgsmaal, vil blive optagen med megen Omhyggelighed, og skjøndt jeg ikke staar mig meget nøie paa den Slags Ting,